

رفیق مجید راست روان

(کاک بابک)

هفتم دی ماه 62، پیش مرگه قهرمان راه کارگر، کمونیست جوان و پر شور، رزمنده راه آزادی و سوسیالیسم، : کاک بابک" در نبردی خونین به خاطر دفاع از حق تعیین سرنوشت خلق ها به شهادت رسید.

رفیق مجید در سال 1342 در شهرستان لاهیجان در یک خانواده سیاسی متولد شد. در همان شهر زندگی کرد و تا کلاس دوم نظری درس خواند. رفیق مجید در حرکت عظیم توده های زحمت کش کشورمان علیه رژیم سرمایه داری شاه در سال 56 - 57 شرکت کرد. انقلاب بهمن تأثیرات بسیار زیادی بر روی شخصیت او گذاشت و کینه و نفرت او را نسبت به ستمگران و دشمنان مردم و عشقش را به مردم عمیق تر نمود و این خود زمینه مساعدی برای گرویدن او به مارکسیسم گردید و در این راستا، هوادار " سازمان چریک های فدائی خلق ایران" شد. تا اواخر پائیز 58 هوادار آن سازمان بود و بعد از اعلام موجودیت " راه کارگر" به سازمان ما پیوست و دوران نوینی در زندگی مبارزاتی او آغاز شد. رفیق مجید در تبلیغ و ترویج خط سرخ این تشکیلات از هیچ کوششی فروگذار نمی کرد. از پخش اعلامیه و تراکت، فروش نشریه، شعار نویسی گرفته تا بحث های داغ با مخالفین این خط سرخ و انقلابی. رفقای مجید، هرگز تلاش او را در مقابله با اپورتونیسیم خیانت پیشه اکثریت و حزب توده از یاد نمی برند و فراموش نمی کنند که او چگونه شبانه روز در تلاش آن بود که مانع سقوط عناصر صادق سازمان فدائی در منجلاب سازش با رژیم جلاد فقها گردد.

بعد از خرداد 60 و سرکوب جنایت کارانه نیروهای انقلابی در منطقه، مجید مخفی شد و به شیراز رفت و در آنجا فعالیت انقلابیش را ادامه داد.

در اوایل فروردین ماه 61، بنا به درخواست خود به کردستان رفته تا در سنگر دفاع از حق تعیین سرنوشت خلق ها، به عنوان یک پیش مرگه کمونیست بجنگد. رفیق

مجید با نام " کاک بابک " فعالیت انقلابیش را در کردستان شروع کرد. به علت خصوصیت های دوست داشتنی و صمیمی اش، سریعاً با شرایط و ویژگی های کردستان خود را منطبق کرد، با پیش مرگان و رفقایش اُخت شد و به خاطر روحیه شادابش، سختی شرایط را برای رفقایش آسان می نمود. کاک بابک به خاطر شور و انرژی بی پایانی که داشت، در تمام عرصه های فعالیت در کردستان، اعم از عملیات نظامی، انتشارات، تبلیغ و ترویج در میان مردم کردستان، ... شرکت داشت. با آن که بسیار جوان بود، اما قلب بزرگی برای عشق ورزیدن به مردم داشت. جسارت انقلابی، از خود گذشتگی، صمیمیت و شور فوق العاده همراه با استقلال فکر، خصوصیات بودند که می توانستند زمینه های رشد و ارتقاء بعدی او را به مثابه یک کادر کمونیست و انقلابی فراهم بیاورند. اما افسوس که سازمان ما " کاک بابک " را در هفتم دی ماه 62، طی نبردی خونین در منطقه بانه از دست داد. نام و خاطره او همواره الهام بخش رزمندگان سرخ راه رهائی کارگران خواهد بود!